

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Mir-Hossein Mousavi
Title: Mousavi's New Year message
Language: English, Persian
Western Date: 18 March 2010
Persian Date: 27 Esfand 1388
Source: <http://www.kaleme.com/1388/12/27/klm-14597>;
<http://khordaad88.com/?p=1408>
Translator: Khordaad88
Date Translated: 18 March 2010

Mousavi's New Year message

In the name of God, the Compassionate and the Merciful,

The unified caravan of martyrs

I wish all of our people a Happy New Year, as we approach the green spring and this national holiday. I will especially make note of the families of those who lost their lives while defending our independence during the [Iran-Iraq] war, the veterans, the injured, and those who suffered in any way. I should also mention the martyrs and those injured in 1388, [1][the year that is coming to an end], since I see their fate as connected to that of the war-time martyrs; they are all a part of the caravan of martyrs that our country has produced over the course of history. If we have a proud country and a free nation today, it is due to their suffering and sacrifices.

Congratulating Iranians both inside Iran and abroad; [all] Iranians with a common identity I should also pass on good wishes to Iranians from various groups, tribes, ethnicities, cultures and [political] parties; all of our people. This year, I would particularly like to mention our countrymen living abroad. Today, our people are united, and this is one of the blessings of the Green Movement. It has become so extensive, that there are people on the other side of the globe who identify themselves with the rich Iranian and Islamic cultures, strive for the glory and development of Iran and the Revolution, and try to concern themselves with the fate of their country. This is particularly true among our youth, be it inside Iran or abroad, who have sacrificed the most and who have experienced the most damage [in the events of the past year].

We should help and comfort the families who have experienced loss
As far as I have heard, the third and fourth generations of Iranians living abroad are as active as the youth inside Iran, and I would like to use this opportunity to wish a Happy New Year to them as well. The families of the martyred and the injured have had a crucial role in our movement; our people should stay alongside these families and comfort them, particularly in these first few days of festivities.

The year that has passed...

The passing year has been a special one for us all. Our people witnessed a great deal of energy and excitement in the days leading up to the election, the beauty being in the love and unity that you saw between people of different backgrounds and political inclinations. The election could have turned into a great festival for our people and initiated a new movement in the history of our nation. It was this movement that led to very high voter turnout, with which you demonstrated your resolve to see [progress], change, independence, [and the authority of] freedom and justice. But, your active presence in the election was met with a reaction that prompted you to go to the streets with the common question: "Where is my

vote?” The roots of this reaction go back to June 12, [election day]. It was not even 5PM when one of my main campaign headquarters was attacked. By 8PM, my central headquarters was also attacked and, before being published the next morning, the main Kalemeh Sabz [2] headline was changed several times on orders from intelligence officials.

A response by the government unworthy of the dignity of our nation

The lack of a proper and Islamic official response to the elections created a negative image in the minds of our people and, as a result, was the root cause of many subsequent events. The response given [by the government] was not befitting of the grandeur, liberty and pride associated with our nation. The crimes at Kahrizak prison, the atrocities at the student dormitories, the killings of 30 Khordaad – even 25 Khordaad – and the events that followed, such as on the day of Ashura, took our people by surprise.

If the challenges were political in nature, then they should have been resolved via political channels with convincing explanations. However, this was not the case, and, unfortunately, the responses by authorities were also not satisfying. One of the most significant days was the 25th of Khordaad, when our people took to the streets en masse, transforming this day into a decisive moment in the history of our nation as well as a testament to the high spirit of our nation days after the elections.

What did our people desire?

While chanting national and Islamic slogans, our people came to the streets without creating any tension; [merely] to declare their point of view and cast their vote. We expected [the government's] response tailored to meet the gentle spirit of our people. However, we witnessed something entirely different in the events that followed, which only further complicated matters.

On the 22nd of Khordaad the people of Iran participated in the elections in order

to determine their destiny and define the direction of their future. However, the events that followed became an eye-opening experience for our people and our country. Our nation discovered major discrepancies and glitches that lead to the formation of a broad spectrum of new demands. These demands began with a request for a referendum on open and fair elections, and later extended to other areas. The Green Movement was formed with the people's agreement that all matters should be managed within the framework of the Constitution, and this became a widely-accepted slogan.

Ignoring parts of the Constitution is tantamount to rendering it meaningless

The truth is that this slogan is of significant importance to the destiny of our nation. The Constitution is a national covenant, without which there exists no unity; only chaos and darkness. It consists of a set of contiguous articles and, as such, ignoring or weakening one section only leads to rendering it meaningless and void in its entirety.

One must look at the Constitution as a whole. When it was first written, those involved composed an important introduction designed to protect the integrity and continuity of the law. Each of its articles emphasizes a set of values, aspirations and demands that are integral to the Constitution and cannot be separated. Now that our people have witnessed judiciary, political, and electoral problems (among others), they realize more than ever that the path to a bright future lies in returning to the foundation defined by our Constitution, without any interference from various political factions.

Withdrawing our demands of unconditional implementation of the Constitution is an act of treason both in the eyes of our nation and Islam; this is a demand that we will not abandon. If an article in the Constitution is erroneous, the way to fix it is clear. We must amend the Constitution in accordance with public opinion and [keep] the recent state of affairs [in mind]. [As of now], we do not have a free media or the freedoms outlined in the Constitution. We lack free elections, where candidates are not cherry-picked, and fair competition. We do not have rights

that protect the people's privacy; rights that prevent some from searching through personal letters with self-serving 'justification.' How can we assume to have a working system and solve our problems while the [current national path seems to lean away from] the Constitution?

We are facing many issues and difficulties in this New Year. Some of them relate to the shape that our demands are going to take. And these are rightful demands. They are a way to achieve national greatness and are a salvation for all parties on the path of developing our nation. We will persevere with these demands, and, accordingly, the coming year will be [known as] the year of persistence. We do not have the right to turn away from them. Any distraction would be an act of treason [in the eyes of] the nation, Islam and the blood of our martyrs. Our Constitution was forged in a sea of martyred blood. It is not something that we can lose easily and we must all return to [its principles]. Among other things, I wish that the executive branch was competent, at the very least. Besides this problem, there are others as well; problems that existed before, but which are going to intensify this year, although I am hoping against it. Economic prospects for the future are not good. I am not pleased with this situation. I wish that despite all our issues, we would have seen a proposal to solve [at least the non-political] troubles. But that was not so. Forecasts of economic growth for the coming year are poor. First, in addition to drops in investment, this would mean greater instances of unemployment and extensive and increasing poverty. Our middle-class is shrinking more and more as we face these problems. Second, our current [international] standing is not a pleasant one due to ambiguous policies, as well as an adventurous and inept approach [to foreign policy]. Looming upon us is a threatening situation. We have the worst possible international relations and foreign policy, and it seems that with greater sanctions we should expect [more economic pressure].

The Green Movement must expand its reach

Faced with such a situation, the Green Movement must expand its reach to all segments of society. The Green Movement must revive the timeless social and Islamic principle of inclusion. We must lend a hand to neighbors and neighborhoods both near and far, through job creation and other forms of interaction.

Let us live more modestly; let us help our fellow men and women; let us reduce the weight of people's problems

Let us make our lives more modest and, by foregoing unnecessary formalities, make more room to think about how to reduce the load of problems that people appear to have. Let us help and attend to the families of the martyrs and those who have been injured—the just prophet looks favorably upon spending time with these families. Moreover, doing this will rekindle the nation's hope.

The path that we cannot avoid

I believe that the path to achieving greatness follows this route and, without a doubt, the nation understands that there is no other alternative. Thus, it has its hopes in this path. God-willing, we will reach our specific goals, since our demands are not extravagant by any means. We demand a fair and healthy election—an election where being on the ticket does not imply having been vetted and selected by a few in power. That kind of election does not reflect the appropriate respect towards a nation as dignified as Iran. The Iranian nation is great, progressive, and cultured. It should not be treated like a nation of ignorant, uncivilized people, for whom matters need to be decided because they cannot be trusted to run their own affairs or choose their own government properly. I ask that the government respect freedom of speech and freedom of the press so that the nation's thoughts and ideas are able to flow freely and publicly. I am certain that the manifestation of these thoughts will be Islamic. Only then will we see a productive and progressive Iran brimming with justice and freedom. We must not be afraid to allow this to happen. In fact, we must truly fear the consequences of not allowing this to happen. We must truly be afraid of turning our backs on the

demands of the people.

I will finish with a prayer from Imam Khomeini—a prayer that is relevant to our situation today:

O Lord, be watchful of our martyrs and let them rest close to your kindness and compassion. Heal our injured and our dead, and lead those who have been captured by the enemy back to the bleeding hearts of their families. O Lord, in your kindness, grant us patience and success.

[1] 2009-2010

[2] Mousavi's official newspaper during the election campaign

پیام تصویری میرحسین موسوی به مناسبت عید نوروز

دامنه این جنبش آنچنان فرا رفته است که در آن سوی دنیا مردم خود را وابسته به هویت عمیق ایرانی، اسلامی، ایرانی میدانند و برای انقلاب و عظمت و پیشرفت کشور زحمت میکشند و سعی میکنند در سرنوشت کشور و میهن خود مشارکت داشته باشند به ویژه جوانان داخل و خارج از کشور، گروهی که بیشترین قربانیها و خسارت را دادند//سال 89 با مسائل و مشکلاتی روبرو هستیم. بخشی از آن به شکلگیری این مطالبات باز میگردد که مطالبات به حقی است و راه عظمت ملت، رستگاری تمامی جناحها و مسیر پیشرفت ملت است و این مطالبات ادامه خواهد یافت و سال جدید سال استقامت بر این مطالبات به حق و قانونی است و ما حق عقب کشیدن و عقبگرد در ارتباط با این مطالبات را نداریم و آن را خیانت به ملت و اسلام، خون شهدا میدانیم.

کلمه: میرحسین موسوی به مناسبت فرا رسیدن عید نوروز و بهار سبز طبیعت پیامی ویدئویی خطاب به ملت ایران صادر کرد. مهندس موسوی سال ۸۹ را سال استقامت و پایداری بر مطالبات برحق و قانونی ملت ایران دانسته و تاکید دارد: سال جدید سال استقامت بر این مطالبات به حق و قانونی است و ما حق عقب کشیدن و عقبگرد در ارتباط با این مطالبات را نداریم و آن را خیانت به ملت و اسلام، خون شهدا میدانیم. ما این قانون اساسی را در میان امواج خون شهدا به دست آوردیم و نمیتوانیم آن را راحت از دست بدهیم و همه باید به آن بازگردند.

پیشاپیش به دلیل آنکه اکثر کاربران اینترنت در ایران از اینترنت کم سرعت استفاده می کنند و کیفیت ویدئو بر اساس توان استفاده ی این عزیزان تنظیم شده است از علاقمندان عذر خواهی می کنیم و خوشنودیم که جنبش سبز

ایران با پر و بال شکسته پریدن را هنر خود می داند.

به گزارش کلمه متن کامل این پیام ویدئویی به شرح زیر است:

قافله ی به هم پیوسته ی شهدا

فرا رسیدن موسم سبز بهاری و عید ملی نوروز را به همه ملت تبریک میگویم. جا دارد به ویژه از خانواده شهدا و رزمندگانی که برای استقلال کشور دفاع کردند و از خانواده جانبازان و همه کسانی که آسیب دیدند، یاد کنم و شهدا و آسیبدیدگان سال ۸۸، چون این قافله به هم پیوسته است و سرنوشت این شهدا را در طول تاریخ کشور به هم پیوسته میدانم. اگر امروز ایرانی سرافراز و ملتی آزاد داریم ناشی از این فداکاریها و رنجها است. شهدا زندگان واقعی هستند. نزد خدا روزی می خورند و در سرنوشت ما تاثیر می گذارند. طبیعی است که مردم خواستار حفظ حرمت این خانواده ها باشند.

تبریک به ایرانیان داخل و خارج از کشور ایرانیانی با هویت همبسته

جا دارد به اقشار، اقوام، قومیتها، فرهنگها و جناحها و همه ملت تبریک عرض کنم به ویژه جا دارد امسال از ایرانیان خارج از کشور نیز یاد کنم. ملت ما به هم پیوسته هستند و این از برکات جنبش سبز است. دامنه این جنبش آنچنان فرا رفته است که در آن سوی دنیا مردم خود را وابسته به هویت عمیق ایرانی، اسلامی، میدانند و برای انقلاب و عظمت و پیشرفت کشور زحمت میکشند و سعی میکنند در سرنوشت کشور و میهن خود مشارکت داشته باشند به ویژه جوانان داخل و خارج از کشور، گروهی که بیشترین قربانیها و خسارت را دادند.

در سال جدید یاد و یار خانواده شهدا و آسیبدیدگان باشیم

تا جایی که من اطلاع دارم نسل سوم و چهارم ایرانیان خارج از کشور درست مثل جوانان داخل ایران، در حال فعالیت هستند و در این فرصت سال جدید را به همه آنان تبریک میگویم. خانوادههای آسیبدیدگان و شهدا در این باره نقش والایی داشتهاند و جا دارد ملت عزیز ما در سال جدید، به ویژه در روزهای اول سال یار این خانوادهها باشند و به طور مناسب، در دیدارها امکان دلگرمی آنان را فراهم آورند.

سالی که بر ما رفت...

سالی که گذشت برای ملت ما سال ویژه‌های بود. ملت عزیز ما شاهد شور و هیجان وسیعی به خاطر انتخابات بودند و آنچه زیبا بود محبت مردم به یکدیگر و صفوف متحد مردم از همه جناحها بود که در این سال شاهد بودیم. این انتخابات می‌توانست به یک جشنواره بزرگ برای ملت تبدیل و سرآغاز حرکت جدید در تاریخ کشور شود. این حرکت منجر به حضور گسترده مردم در پای صندوقهای رأی شد و شما به طور وسیع و بیسابقه در این انتخابات شرکت کردید و عزم خود را برای تغییر، دگرگونی و استقلال کشور و حاکمیت عدالت و آزادی نشان دادید. اما پاسخی که به این حضور داده شد متأسفانه منجر به این شد که در فاصله کوتاهی پس از انتخابات مردم با شعار «رأی من کجاست» و یا «رأی من را پس بده» به خیابانها آمدند. ریشه این مسئله از روز ۲۲ خرداد شروع شد. هنوز ساعت ۵ نشده بود که یکی از ستادهای مهم انتخاباتی بنده مورد حمله قرار گرفت و ساعت ۸ شب ستاد مرکزی انتخابات اینجانب نیز مورد حمله قرار گرفت و تا فردا صبح چند بار تیر روزنامه کلمه سبز با حضور نیروهای امنیتی عوض شد.

پاسخی از سوی حاکمیت که در شان ملت ایران نبود

وضعیتی که پیش آمد یک ذهنیت را برای مردم در مورد عدم مدیریت صحیح و اسلامی انتخابات شکل داد که ریشه بسیاری از اتفاقات در کشور شد. دنباله موضوع، پاسخی بود که به اعتراضات داده شد که این پاسخ در خور عظمت، آزادی و سرافرازی ملت ما نبود. جنایات کهریزک، مسئله خوابگاههای دانشجویی، کشتار ۳۰ خرداد و حتی ۲۵ خرداد و حوادث بعدی از جمله روز عاشورا، مورد انتظار مردم کشور ما نبود.

اگر مسئله سیاسی بود باید به شیوه سیاسی حل میشد و مردم باید اقناع میشدند و به مردم توضیح میدادند. اما اینگونه نشد و پاسخها درخورشان نبود. یکی از به یادماندنیترین روزهای این جریانات، روز ۲۵ خرداد بود که ملت به صورت گسترده در این روز حضور پیدا کردند و آن را به روز تعیینکنندهای در تاریخ کشور تبدیل کردند. آن روز همواره شهادت خواهد داد که روحیه مردم در روزهای پس از انتخابات چگونه بود.

مردم چه می‌خواستند؟

مردم به صورت مسالمتآمیز در حالی که شعارهای ملی و اسلامی میدادند و بدون ایجاد هیچگونه تنش، رأی و نظر خود را اعلام کردند و ما انتظار داشتیم پاسخی درخور این روحیه لطیف ملت داده شود اما اتفاقات بعدی آن را نشان نداد و ما شاهد برخوردهایی از نوع دیگر بودیم که مسئله را دشوار کرد.

در ۲۲ خرداد مردم می‌خواستند با شرکت در انتخابات آزاد در سرنوشت خود سهیم باشند و آینده را خود شکل بدهند اما اتفاقاتی که بعداً افتاد منجر به بیداری در میان ملت ما شد. ملت اشکالات و انحرافات را کشف کردند و مطالبات جدیدی با طیفی وسیع شکل گرفت. این روند از خواسته‌هایی مثل رأی و تعیین تکلیف انتخابات آغاز و به مطالبات دیگر رسید. آنچه جنبش عظیم سبز با تعاملی که بین افراد شکل داد نتیجه‌گیری کرد که همه مطالبات در تحقق اهداف قانون اساسی و آن هم بدون تنازل باید تجلی یابد و این امر تبدیل به شعار گسترده‌ای شد که اکثریت هم آن را قبول کردند.

نادیده گرفتن بخشی از قانون اساسی بی معنا کردن همه آن است

حقیقت این است که این شعار اهمیت فوق‌العاده‌ای برای سرنوشت کشور ما دارد. قانون اساسی یک میثاق ملی است. بدون آن ما وحدت نداریم بلکه هرج و مرج داریم و دورنمای تاریکی داریم. قانون اساسی مجموعه‌ای به هم پیوسته است و باطل کردن یا تضعیف بخشی از آن به مثابه بیمعنا ساختن آن است.

قانون اساسی را باید یکپارچه دید. زمانی که قانون اساسی تدوین شد، حتی آن کسانی که آن عناصر را تدوین میکردند برای آن که انسجام قانون آسیب نبیند، مقدمه‌های برای آن تهیه کردند که اهمیت آن هم زیاد است. در تمام اینها اصول به یک مجموعه از ارزشها، خواستها و مطالباتی یکپارچه تأکید میشود که نمیتوانند از هم جدایی بگیرند. اکنون هم مردم که مشکلات اجرایی، سیاسی و انتخاباتی و .. را دیدند راه حل را در این میبینند که راه گشودن به آینده درخشان برای ملت بازگشت به قانون اساسی آن هم بدون دخالت دادن سلیق سیاسی است.

عقب نشینی از اجرای بی تنازل قانون ؛ خیانت به ایران و اسلام

مطالبه ای که از آن کوتاه نمی آئیم...

اگر اصلی از قانون اساسی ایراد هم دارد باز هم راه اصلاح آن معلوم است و باید با نظر مردم و مطابق سازوکارهای موجود در قانون اساسی اصلاح شود. اینگونه نیست ما بتوانیم حق داشتن رسانه‌های آزاد و یا آزادیهای مطرح در قانون اساسی، یا انتخابات آزاد، غیرگزینشی و رقابتی، عدم تجسس بر احوال مردم و واریسی نامه‌های مردم را بنا به مصلحت خود و برخلاف قانون اساسی در کشور جاری کنیم و فکر کنیم میتوانیم یک نظام منظم داشته باشیم و مشکلات را حل نماییم.

سال ۸۹ با مسائل و مشکلاتی روبرو هستیم. بخشی از آن به شکلگیری این مطالبات باز میگردد که مطالبات به حقی است و راه عظمت ملت، رستگاری تمامی جناحها و مسیر پیشرفت ملت است و این مطالبات ادامه خواهد یافت و سال جدید سال استقامت بر این مطالبات به حق و قانونی است و ما حق عقب کشیدن و عقبگرد در ارتباط با این مطالبات را نداریم و آن را خیانت به ملت و اسلام، خون شهدا میدانیم. ما این قانون اساسی را در میان امواج خون شهدا به دست آوردیم و نمیتوانیم آن را راحت از دست بدهیم و همه باید به آن بازگردند.

با همه مشکلات کاش نظام اجرایی کار آمد بود

در کنار این مسئله، مشکلات دیگری نیز وجود دارد که قبلاً هم بود و امسال تشدید میشود که امیدوارم اینگونه نشود. دورنمای اقتصادی کشور دورنمای روشنی نیست و من از این مسئله خشنود نیستم. دوست میداشتم که علیرغم تمام مسائل و مشکلات یک کارآمدی را در نظام اجرایی برای حل مشکلات میدیدم ولی آن را نمیبینم. پیشبینی رشد اقتصادی در سال ۸۹، رشد بسیار کمی است معنای این روند در کنار کاهش سرمایهگذاری، به معنای بیکاری و فقر وسیع است و انبوه قشرهای مستضعف و لاغر شدن طبقات میانی که پیش روی ما است. از طرف دیگر به دلیل نبود سیاستهای روشن، ماجراجویی و بیثبیری وضعیت پیرامونی ما، وضعیت خوبی نیست و یک وضعیت تهدیدکننده علیه ما شکل گرفته است. ما بدترین حالت را در سیاست خارجی و روابط بینالملل داریم و به نظر میرسد سایر تحریمها و فشارهای بیشتری را شاهد باشیم.

جنبش سبز دامنه امواج خود را گسترش دهد

در این شرایط جا دارد جنبش سبز اول فکر کند که دامنه امواج خود را به همه اقشار، قومیتها و استانها بکشاند و در عین حال اصل جاودان تکافل اجتماعی-اسلامی را زنده کند. به مردم، همسایگان و محلات باید با تولید کار، اشتغال و کمک رسیدگی کنیم و انواع راههای دیگری که در این ارتباط پیش روی مردم قرار دارد.

ساده تر زندگی کنیم به هموعان کمک کنیم مشکلات مردم را کم کنیم

زندگیها را سادهتر کنیم و با کم کردن تشریفات بیشتر به فکر مردم باشیم و بتوانیم مقدار زیادی از مشکلاتی که تصور میشود مردم با آن روبرو میشوند را کم کنیم. رسیدگی به خانواده شهدا و آسیبدیدگان و رفت و آمد با آنها، یقیناً هم موجب رضایت حضرت حق خواهد بود و هم باعث میشود نور امیدی بتابد.

راهی که گریزی از آن نیست...

اراده ملت باید تجلی کند بترسید از پشت کردن به خواست مردم

من اعتقاد دارم راه عظمت ملت ما از این مسیر می‌گذرد و یقیناً ملت امیدوار است که این راه را برود و چاره‌های نداریم تا این راه را برویم و انشاءالله خداوند ما را به نتیجه قطعی خواهد رساند چرا که ملت خواسته غیرعادی ندارد. یک انتخابات درستی که گزینشی نباشد که عده‌های درجه دو انتخاب کنند و عده‌های از روی انتخاب آنها، انتخاب کنند درخور شأن ملت ایران نیست. ملت ایران، ملتی بزرگ، پیشرفته و متمدن است و درست نیست مثل یک ملت غیرمتمدن و نادان با آن برخورد شود و برای او تعیین تکلیف کنند. اجازه دهید افکار و اندیشه‌های ملت و اراده ملی آنان حضور تجلی یابد و یقیناً اسلامی خواهد بود و نتایج خواهد داشت و ایران پیشرفته و آباد توأم با عدالت و آزادی را برای ما به ارمغان می‌آورد. نباید بترسیم، باید از پشت کردن به خواسته‌های ملت هراس داشته باشیم.

نیایش روح الله از زبان فرزند روح الله

این سخنان را با یک دعا از حضرت امام(ره) پایان می‌برم که مناسبتی با وضعیت کنونی ما هم دارد.

حضرت امام(ره):

بارالها، تو خود شهادی ما را در جوار رحمت خود جای‌گزين. و معلولان ما را شفا و مفقودان و اسیرانمان را به دامان خانواده‌هایشان بازگردان و به همه ما صبر و توفیق عنایت فرما.